

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 3T/165/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0019010862
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Sojka, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2020:0019010862.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce- samosudca JUDr. Stanislav SOJKA, PhD. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.05.2020 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

X/L. B., nar. XX.XX.XXXX v A. C., trvale bytom F.- O. F. XX, bez pracovného pomeru, t.č. v ÚVV a ÚVTOS Košice,

2/ M. B., nar. XX.XX.XXXX v A. C., trvale bytom X. č. XX, bez pracovného pomeru, t.č. v ÚVV a ÚVTOS Košice,

3/K. nar. XX.XX.XXXX v A. C., trvale bytom I. A. XX, bez pracovného pomeru

uznávajú sa vinnými

- zo spolupáchateľstva zločinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 1,4 písm.a,b/ Tr.zák. úč. do 31.07.2019,
- zo spolupáchateľstva prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20 k § 194 ods. 1 Tr.zák. úč. do 31.07.2019,

preto, že

v presne nezistenom čase od 19,00 h dňa 29.05.2019 do 31.05.2019 do 20.00 h v nočných hodinách v obci B. XXX, okres F., po vylomení uzamknutej zadnej brány neoprávnene vnikli na riadne oplotený pozemok, za použitia skrutkovača L. B. vylomil zadné riadne uzatvorené a uzamknuté balkónové dvere rodinného domu č. XXX, do ktorého potom vošiel L. B. a M. B. s K. P. ostali vonku pri dverách dávať pozor, pričom L. B. následne zo skrine spálne na prízemí domu odcudzil kovovú pokladničku s finančnou hotovosťou vo výške najmenej 130. 200 €, čím spôsobili pre D.. P. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX škodu vo výške najmenej 130.200 €,

teda

- spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a spôsobili tak značnú škodu a čin spáchali závažnejším spôsobom konania,
- spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlia iného,

z a t o s a o d s u d z u j ú

obžalovaní L.

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím §§ 41 ods.1, 37 písm.h/ Tr.zák. úč. do 31.07.2019 k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov, 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm.a/ Tr. zákona zaraďuje obžalovaných na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

obžalovaný K.

Podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím §§ 41 ods.1, 37 písm.h/ Tr.zák. úč. do 31.07.2019 k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm.a/ Tr. zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 83 ods.1 písm.d/ Tr.zák. ukladá zhabanie veci a to osobného motorového vozidla zn. V. K., M.: MI-XXXET, bielej farby, V. N
- 2 ks kľúča, OEV časť II X

Podľa § 83 ods. 2 Tr.zák. vlastníkom zhabanej veci sa stáva štát.

Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. ukladá obžalovaným L. B., M. B., K. P. povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému D.. P. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX škodu vo výške 130 200 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr.por. odkazuje poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Michalovciach podal Okresnému súdu Michalovce obžalobu na obžalovaných L. B., M. B., K. P. pre spolupáchateľstvo obzvlášť závažného zločinu podľa § 20 k § 212 ods. 1,4 písm.b/, ods. 5 písm.a/ Tr.zákona úč. do 31.07.2019 a spolupáchateľstvo prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20 k § 194 ods.1 Tr.zák. úč. do 31.07.2019 na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v obžalobe.

Obžalovaní L. B., M. B. T. K. P. na hlavnom pojednávaní prehlásili, že sú vinní zo spáchania trestného činu, avšak len do výšky škody 60 000 eur, pričom súd ich prehlásenia neprijal a na hlavnom pojednávaní bolo vykonané ďalšie dokazovanie o výrokoch o vine, treste, škode a o ochrannom opatrení.

Obžalovaný L. B. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že kritického dňa sa rozhodli spolu so spoluobžalovanými niečo spraviť a následne sa vlámali do rodinného domu poškodeného tým spôsobom, že vošli na pozemok cez záhradu a následne on skrutkovačom vylomil dvere na zadnej strane domu, pričom ďalší dvaja obžalovaní M. B. T. K. P. čakali pred domom, zatiaľ čo on vošiel dovnútra kde v spálni uvidel skriňu, v ktorej objavil trezor, s ktorým vyšiel vonku a na konci záhrady obžalovaný P. asi dvakrát buchol čakanom po trezore, z ktorého vybral peniaze do tašky, trezor nechal i na mieste, išli k nemu domov kde si rozdelili peniaze každému po dve kôpky peňazí, pričom v jednej kôpke bolo 10 000 eur, čo zistil tak, že jednu kôpku prerátal, pričom všetky ostatné boli rovnaké a boli obalené gumičkou, všetky peniaze ostali u neho s tým, že na mienanie ešte majú dosť času. Zároveň uviedol, že 60 000 eur má doma uložených z krádeže a ostatné boli jeho peniaze, ktoré mal nasporené, predtým ich neprepočítaval, pričom po príchode z Českej republiky mal doma úspory približne 60 - 65 000 eur.

Obžalovaný M. B. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že na pozemok vošli so spoluobžalovanými cez záhradu, pričom obžalovaný L. B. vošiel dovnútra domu a oni dvaja ostali čakať vonku, následne obžalovaný L. B. vyšiel z domu s nejakou krabicou, ktorú potom otvorili asi dva km od domu v poli tak, že krabicu rozbil obžalovaný P., potom išli k obžalovanému L. B. kde prepočítali všetky zväzky balíčkov, ktoré boli zopnuté gumičkou a v každom jednom balíčku bolo 10 000 eur a na každého po prerozdelení vyšlo po dva zväzky, t.j. po 20 000 eur, avšak tieto peniaze nechali u obžalovaného L. B.. Obžalovaný nevidel predtým nejaké úspory u obžalovaného L. B., avšak podľa jeho výpovede určite úspory mal.

Obžalovaný K. P.Š. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní sa taktiež priznal ku vlámaniu so spoluobžalovanými do predmetného rodinného domu tým spôsobom, že dovnútra domu išiel len obžalovaný L. B., pričom on spolu s M. B. ostali stáť vonku pred domom a obžalovaný L. B. potom išiel s nejakou kovovou krabicou z domu, s ktorou odišli do poľa a on krompáčom dva alebo trikrát buchol po krabici, z ktorej vybral obžalovaný L. B. peniaze, ktoré dal do tašky, išli k L. domov kde L. vybral šesť zväzkov po 10 000 eur, ktoré si rozdelili po dva zväzky, pričom svoj zväzok nechal u L.. Zároveň uviedol, že prepočítavali každý jeden zväzok a odcudzenú krabicu nechali na tom mieste kde ju rozbili. Taktiež uviedol, že je invalidným dôchodcom, býva s rodičmi, družkou a dvoma malými deťmi.

Poškodený Ing. P. L. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že po príchode na pozemok rodinného domu dňa 31.5.2019 okolo 20,00 h už z diaľky videl otvorenú zadnú bránku na záhrade, následne zistil, že zámok bol vylomený, pričom manželka už na neho kričala, že v dome niekto bol apo príchode do domu zistil, že skriňa, v ktorej bol trezor, bola pootvorená, vrátane zásuvok a trezor v skrini nebol, pričom naposledy ho videl pred zimou v roku 2018 a mal v ňom 270 000 eur a navyše v plastovej priehradke bolo šesť malých boxov v ktorých boli uložené staré československé koruny, šilingy, ruble, kopejky, zlate, staré federálne peniaze v sume 10, 20, 100,200, taktiež tam boli dve zlaté tehličky, dve strieborné tehličky, plastová tuba s viedenskými filharmonikami- viedenské strieborné mince a v pokladničke bola aj medaila z olympiády, medaila princeznej L., dve strieborné medaily, obraz B. F., G. vajíčka, medaila J. A.. K odcudzeným finančným prostriedkom uviedol, že mal v trezore 27 balíčkov po 10 000 eur, ktoré boli zviazané dvoma gumičkami okrem piatich kusov, ktoré boli zabalené páskou, tieto boli poukladané v trezore nad sebou a pred nimi boli naukladané tehličky. Poškodený zároveň uviedol, že o samotnom trezore v ktorom malo byť 270 000 eur vedel iba on a až po príchode policajtov na miesto činu sa dozvedel, že manželka raz ho videla v skrini, pričom aj o obsahu tohto trezoru vedel len on, pričom tento trezor kúpil niekedy pred 11 až 13 rokmi v B., prvýkrát tam dal ešte slovenské koruny, nevie uviesť v akej sume, osem rokov dozadu tam dal 80 000 eur od svokra, od svojich rodičov dal približne 50 000 eur, dával aj z výplaty a zvyčajne tam dával po 10 000 eur, ak takúto sumu nazbieral a peniaze z trezoru nikdy nevyberal.

V súvislosti s jeho účtom v SLSP, a.s. uviedol, že peniaze z práce mu boli priamo od roku 2000 do roku 2019 zasielané len na tento účet, z ktorého vyberal nejaké finančné prostriedky, avšak v akej sume uviesť nevedel, pričom z týchto peňazí dával finančné prostriedky aj do trezoru, avšak taktiež nevedel uviesť v akej sume, pričom mesačné náklady mala rodina približne 700 eur mesačne.

Poškodený na otázku obhajoby či mal aj nejaké iné finančné prostriedky okrem príjmu od zamestnávateľa, ktoré by vložil do trezoru uviedol, že myslí si, že nie.

Svedkyňa M. K. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že ako družka obžalovaného L. B. nevie o skutku skoro nič, pričom predmetné auto zn. K. kúpila pretože po ňom túžil jej druh, doma mali nasporených 30 000 eur a popri kúpe auta si kúpili aj dom v E., avšak dom a auto si kúpili za ďalšie peniaze, ktoré mali nasporené doma popri už spomínaných 30 000 eur. Svedkyňa zároveň uviedla, že v ČR si zobrali pôžičku z J. banka vo výške 100 000 Kč a z Providentu ďalšiu pôžičku vo výške ďalších 50 000 Kč a to asi pred siedmimi rokmi keď boli v G., pričom asi štyri roky sú na Q., v G. sporili tak, že jednu výplatu mesačne si vždy odkladali, popri tom chodili do Z. kupovať nejaký tovar, ktorý potom predávali v G. republike a navyše uviedla, že z J. banka zobrali dve pôžičky a po poskytnutí druhej už žiadne splátky nesplácali.

Svedok P. L. st. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že o ukradnutí trezora sa dozvedel od svojho syna- poškodeného, ktorý mu taktiež povedal, že mal tam 250 000 eur. Svedok uviedol, že synovi dával celý mesačný dôchodok odkedy ho poberá a keď pracoval tak mu dával celý mesačný plat, keď sa syn budoval tak tiež mu dával peniaze a peniaze mu dával celý čas asi 17 rokov dozadu, približne od roku 2003, pričom nikto iný pri odovzdávaní výplaty a dôchodku synovi počas uvádzaného obdobia nebol.

Svedok zároveň v inej časti svedeckej výpovede uviedol, že všetky peniaze dával svojej manželke, mesačné výdaje mali okolo 140 eur, manželka má príjem okolo 330 až 350 eur dôchodku.

Svedkyňa Ing. T. L. - manželka poškodeného vo svojej svedeckej výpovedi v prípravnom konaní, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní uviedla, že kritického dňa prišli s rodinou do B. kde manžel si všimol otvorenú zadnú bránku a po vojení do domu si svedkyňa hneď všimla zablatené stopy na podlahe a preto hneď kričala na manžela, že ich vykradli, následne manžel volal políciu. O existencii trezora ani o jeho obsahu jej manžel nikdy nepovedal a ona si ho všimla asi pred rokom, keď chcela do skrine niečo odložiť, avšak manželovi sa nepriznala, že ho videla, taktiež nevedela o zlatých alebo

strieborných tehlách, o samotnom trezore nevedel asi nikto, svedkyňa nevedela odkiaľ mal manžel toľko peňazí a ani prečo ich mal v rodinnom dome, výplatnú pásku manžela nikdy nevidela, keď pracovala tak mala mesačný príjem cca 500 -600 eur v hrubom, pričom náklady na bežný chod domácnosti boli okolo 300-400 eur a ďalšie náklady platil manžel, avšak nevie uviesť koľko to bolo, má účet v Slovenskej sporiteľni, a.s. založený v mesiaci september 2015, nevedela o tom, aby jej rodičia poskytli jej manželovi akékoľvek finančné prostriedky, avšak vedela o tom, že jej rodičia aj manželovi rodičia im dali nejaké finančné prostriedky na kúpu bytu, ktorý stál 300 000,- Sk.

V súvislosti s majetkovými pomermi jej rodičov a rodičov poškodeného svedkyňa uviedla, že jeho rodičia (poškodeného) sú bežní robotníci, ktorí si nekupujú nejaké extra veci a šetria si z dôchodkov, pričom jej mama má normálny dôchodok.

Svedok K. B. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní uviedol, že dňa 18.06.2019 prišiel do obce X., za jeho sestrou obžalovaný L. B. od ktorého si sestra chcela požičať peniaze, pričom videl po otvorení peňaženky u obžalovaného L. B. veľa stoeurových bankoviek a preto si hneď pomyslel, že obžalovaný musel niečo vykradnúť, lebo nikdy predtým nemal peniaze a vtedy aj počul, že si chcel kúpiť aj nejaké domy v obci E., pričom aj obžalovaný M. B. si asi pred dvoma - tromi týždňami kúpil dom v obci X. a tiež nikdy nemal veľa peňazí a zároveň počul, že predmetný dom mal stáť 25 000 eur a už je napísaný na syna obžalovaného M. B.- C. B..

Svedok G. X. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní uviedol, že na základe žiadosti družky obžalovaného L. B. o dodávku plastových okien jej urobili kalkuláciu a ako zálohu obžalovaný L. B. pri podpise objednávky zaplatil priamo v hotovosti 700 eur formou 100 eurových bankoviek a asi o dva týždne jeho družka žiadala telefonicky o zrušenie objednávky z dôvodu finančných problémov, pričom samotná objednávka na 12 ks okien bola v hodnote 5 000 eur.

Svedok E. G. vo svojej výpovedi z prípravného konania ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovanému L. B. a M. K. predal dňa 20.6.2019 cez realitnú kanceláriu rodinný dom za 24 000 eur, ktoré mu odovzdal obžalovaný L. B. v stoeurových bankovkách v deň podpisu zmluvy, pričom nevedel uviesť prečo je na zmluve napísaná suma 10 000 €.

Svedok J. H. vo svojej výpovedi z prípravného konania, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný L. B. si približne 27.6.2019 objednal v ich firme strešnú krytinu na dom v celkovej sume 11 800 eur, pričom vyplatil toho istého dňa zálohu vo výške 6 000 eur v stoeurových bankovkách v hotovosti, pričom materiál prevzala družka obžalovaného.

Svedok F. Q. vo svojej výpovedi z prípravného konania ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní uviedol, že za poškodeným v obci B. vôbec nebol, obžalovaných v tejto veci vôbec tak ako poškodeného vôbec nepozná a s touto vecou nemá nič spoločné.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu a pripojenej fotodokumentácie v rodinnom dome poškodeného je zrejme miesto, ako aj spôsob vlámania sa do rodinného domu a miesto odkiaľ mal byť odcudzený trezor. Z potvrdenia o príjme poškodeného od zamestnávateľa M. vyplýva, že poškodený mal príjem v roku 2000 - XX. XXX,-Sk, r.2001- XXX.XXX,- Sk, v r. 2002- XXX.XXX ,- Sk, v r. 2003 - XXX.XXX,- Sk, r. 2004 - XXX.XXX,- Sk, v r. 2005- XXX,XXX,- Sk, v rokoch 2006-2008 - od XXX.XXX do XXX.XXX,- Sk, v r. 2009 -XX.XXX,XX €, v r. 2010 - XX.XXX,XX €, v rokoch 2011-2015,2019 v rozpätí od XX.XXX,XX eur do XX.XXX,XX eur, v r. 2016- XX.XXX,XX€, v r.2017 - XX. XXX,XX €, v r. 2018- XX.XXX,XX€- všetky sumy- hrubá mzda.

Zo zápisnic o vykonaní domovej prehliadky a fotodokumentácie u obžalovaného L. B. vyplýva, že v jeho rodinnom dome boli nájdené balíčky v stoeurových bankovkách, zviazaných gumičkou, v celkovej sume 9. 900 eur a 79.200 eur.

Zo zápisnice o prehliadke iných priestorov a fotodokumentácie - osobného motorového vozidla zn. X. vyplýva, že v motorovom vozidle bola nájdená suma 600 eur v stoeurových bankovkách pričom obžalovaný L. B. po predchádzajúcej výzve podľa § 104 Tr.por. zo strany polície uviedol, že v aute nemá nič, pretože všetko už polícia našla.

Zo zápisnice o vydaní veci - motorového vozidla zn. Wolkswagen K. vyplýva vyjadrenie obžalovaného L. B., že dobrovoľne vydáva motorové vozidlo, ktoré kúpil asi pred mesiacom za peniaze, ktoré ukradol z rodinného domu.

Z kúpnej zmluvy z 20.6.2019 uzatvorenej medzi svedkom E. G. a obžalovaným L. B. a jeho družkou M. K. vyplýva, že obžalovaný s družkou kúpili rodinný dom za sumu 10.000€.

Z kúpnej zmluvy z 03.06.2019, uzatvorenej medzi T. T. auto, a.s. a M. K. - družkou obžalovaného L. B. vyplýva, že M. K. kúpila osobné motorové vozidlo zn. V. K. za sumu 9.800€.

Z čestného prehlásenia zo 4.7.2019 M. P. vyplýva, že dňa 4.7.2019 darovala T. P. finančnú čiastku vo výške 20.000 eur odovzdaním J. P..

Z úverovej zmluvy zo 7.2.2018 medzi I. s.r.o. X. 6 a T. P. vyplýva, že T. P. bol poskytnutý bezúčelový úver vo výške 350.000,- Kč.

Z cenovej ponuky firmy Q. s.r.o. E. vyplýva, že bola vypracovaná cenová ponuka pre obžalovaného L. B. na strešnú krytinu v sume 11 215,89 €, pričom bola zaplatená záloha 6000 eur dňa 27.6.2019.

Zo správy Slovenskej sporiteľne, a.s. a pripojených výpisov z účtov vyplýva, že poškodený Ing. L. mal v tejto finančnej inštitúcii okrem iného zriadený aj bežný účet a z predložených výpisov je zrejmý výber jednotlivých finančných súm za obdobie rokov 2009 až 2019.

Z čestných prehlásení predložených obhajobou na poslednom hlavnom pojednávaní vyplýva, že M. K. mala darovať svojej dcére M. K.- družke obžalovaného L. B. a samotnému obžalovanému 10.000 eur a L. B. mal dať svojmu otcovi - obžalovanému L. B. 20.000 eur.

Obžalovaní L. B., M. B., K. P. nie sú z miesta bydliska bližšie hodnotení, nikde nepracujú, obžalovaný K. je invalidný dôchodca.

Obžalovaný L. B. bol doposiaľ dvanásťkrát súdne trestaný, z toho v posledných desiatich rokoch štyrikrát, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce sp.zn. 3T/115/2014 z 11.8.2014, pre trestný čin podľa § 212 ods. 2 Tr.zák. a iné k trestu odňatia slobody v trvaní desať mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 20 mesiacov, pričom sa osvedčil.

Obžalovaný M. B. bol doposiaľ desaťkrát súdne trestaný, z toho v posledných desiatich rokoch dvakrát, naposledy trestným rozkazom OS Michalovce sp.zn. 3T/115/2014 z 11.8.2014 pre trestný čin podľa § 212 ods. 2 Tr.zák. a iné, k trestu odňatia slobody v trvaní desať mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 20 mesiacov, pričom sa osvedčil.

Obžalovaný K. P. bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom OS Trebišov sp.zn. 7T/75/2016 z 13.7.2016 pre trestný čin podľa § 310 ods.1 Tr.zák., k trestu odňatia slobody v trvaní štyri mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 14 mesiacov, pričom sa osvedčil.

Vyhodnotením dôkazov, získaných zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. súd dospel k záveru, že prokurátor Okresnej prokuratúry v F. ako nositeľ dôkazného bremena na hlavnom pojednávaní v rámci kontradiktórneho procesu uniesol dôkazné bremeno len sčasti, keď síce preukázal, že všetci obžalovaní svojím konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. úč. do 31.7.2019, avšak nepreukázal, aby obžalovaní svojím konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1,4 písm.b, ods. 5 písm.a/ Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. úč. do 31.7.2019, pretože nepreukázal, aby obžalovaní odcudzili z rodinného domu minimálne 133.000 eur, výška škody, ktorá je nevyhnutná pre prípadné rozhodnutie súdu o uznaní viny obžalovaných z vyššie uvedeného obzvlášť závažného zločinu.

Súd však na základe vykonaného dokazovania zároveň konštatuje, že vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že obžalovaní odcudzili z rodinného domu minimálne finančnú sumu 130.200 eur a týmto svojím konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 ods.1,4 písm.a,b/ Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. úč. do 31.7.2019 a preto súd zmenil právnu kvalifikáciu oproti obžalobe pri rozhodovaní o vine obžalovaných a uznal ich vinu zo spáchania vyššie uvedeného zločinu.

Zo samotnej obžaloby vyplýva, že všetci traja obžalovaní sa k žalovanej trestnej činnosti mali priznať a z jej spáchania sú usvedčovaní aj svedeckými výpoveďami poškodeného a svedkov - D.. T. L., K. B., G. X., E. G., J. H., P. L., zápisnicami o obhliadke miesta činu a ďalšími listinnými dôkazmi.

Súd však po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní konštatuje, že všetci obžalovaní sa na hlavnom pojednávaní, ale ani v prípravnom konaní nepriznali ku spáchaniu žalovanej trestnej činnosti v plnom rozsahu, ale priznali sa v súvislosti s krádežou finančnej hotovosti len čiastočne a to do výšky 60.000 eur.

Pokiaľ sa obžaloba opiera pri podaní obžaloby o ďalšie vyššie uvedené dôkazy- svedecké výpovede svedkov, na ktoré súd poukázal vyššie, súd považuje za potrebné poukázať na nasledujúce dôležité skutočnosti.

Poškodený Ing. P. L. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní poukázal v podstate na tri zdroje, z ktorých mal pochádzať obsah trezoru - financií vo výške 270.000 eur, ako aj ďalších vecí - tehličiek, rôznych peňazí, mincí. Jedným zo zdrojov obsahu trezoru mali byť finančné prostriedky pochádzajúce z príjmu z jeho zamestnania, z ktorého finančné prostriedky mu mali byť zasielané na jeho účet v Slovenskej sporiteľni a z ktorého si mal tieto finančné prostriedky vyberať a vkladať aj do predmetného trezoru, avšak z jednotlivých výpisov z tohto účtu vyplýva, že za obdobie rokov 2009 až 2019 bola z tohto účtu postupne vybratá finančná suma okolo 10.110 eur. V súvislosti s ďalším zdrojom obsahu trezoru je potrebné uviesť, že mala to byť suma 80.000 eur od nebohého svokra, pričom obžaloba žiadnym

dôkazom ani len nepreukázala žeby táto osoba niekedy čo len mohla mať k dispozícii 80 000 eur, pričom v uvedenom prípade orgány činné v trestnom konaní sa ani nepokúšali vykonať v prípravnom konaní nejaký dôkaz, ktorý by túto skutočnosť preukazoval a to dokonca ani napriek návrhu obhajoby, pričom navyše súd dodáva, že o tejto skutočnosti - darovaní takejto sumy zo strany otca manželky poškodeného poškodenému nemala vedomosť ani samotná manželka poškodeného Ing. L. - dcéra nebohého svokra. Ďalším zdrojom obsahu trezoru mal byť otec obžalovaného P. L. starší, ktorý podľa jeho výpovede na hlavnom pojednávaní mal dávať pravidelne poškodenému počas sedemnástich rokov celý svoj dôchodok, vrátane svojho príjmu, keď ešte pracoval, pričom však svedkom tohto odovzdávania peňazí nemala byť žiadna iná osoba.

Súd považuje skutočnosti uvádzané svedkom za nedôveryhodné už len vzhľadom na jeho výpoveď v rámci toho istého výsluchu, keď na inú otázku obhajoby uviedol, že všetky svoje príjmy odovzdával svojej manželke, skutočnosť, ktorá je v zrejmom rozpore s jeho skorším tvrdením, že všetky peniaze dával svojmu synovi a navyše súd dodáva, že ani o tejto skutočnosti - odovzdávaní peňazí nevedela manželka poškodeného, ktorá taktiež vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní okrem iného uviedla, že rodičia manžela sú bežní ľudia, ktorí si sporia zo svojich dôchodkov a aj táto výpoveď svedčí o nedôveryhodnosti výpovede nielen svedka P. L., ale aj samotného poškodeného.

Ak by súd čo i len teoreticky pripustil možnosť obsahu trezoru z týchto troch zdrojov uvádzaných poškodeným, tak by dospel k záveru, že pri pripustení tejto teoretickej možnosti by v trezore mohlo byť okolo 140.000 eur (vybraté peniaze z účtu poškodeného, plus 80.000 eur od svokra, plus cca 50.000 eur od otca), čo je aj tak v zjavnom rozpore s tvrdením poškodeného, že v trezore bolo 270.000 eur.

Súd však len okrajovo spomenul túto teoretickú možnosť pretože súd musí vychádzať pri vyhodnocovaní dokazovania z jednotlivých zákonných dôkazov, ktoré boli vykonané a z týchto dôkazov ako už súd vyššie uviedol, nevyplýva, resp. obžalobou nebolo preukázané, aby či už samotní rodičia poškodeného, resp. jeho svokor vôbec mali k dispozícii poškodeným uvádzané finančné prostriedky, ktoré mu mali dať a už vôbec nebolo preukázané, aby tieto financie poškodený dostal, nebolo preukázané, aby si takúto ním uvádzanú sumu vo výške 270.000 eur do trezoru vložil a nebolo preukázané aby takáto suma v čase odcudzenia trezoru tam bola a už vôbec nebolo preukázané, aby takúto sumu obžalovaní aj skutočne odcudzili.

Súd považuje taktiež za potrebné uviesť, že poškodený vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol aj ďalšie veci, ktoré mali byť odcudzené z trezoru, ako napr. zlaté tehličky, strieborné tehličky, rôzne mince, medaily, pričom z obsahu spisu je zrejmé, že odcudzenie týchto vecí uvádzal aj v prípravnom konaní, avšak napriek tomu prokurátor v obžalobe neuviedol odcudzenie aj ďalších týchto vecí, vrátane uvedenia inej odcudzenej sumy v obžalobe, ako uvádzal poškodený (250 000, resp. 270 000), na čo má samozrejme prokurátor zákonné právo, avšak aj z toho je zrejmé, že ani prokurátor neuviedol pri rozhodovaní o podaní obžaloby a pri formulovaní skutku ohľadne odcudzenia vecí všetkým skutočnostiam, ktoré uvádzal samotný poškodený, čo tiež svedčí o pravdivosti, resp. nepravdivosti svedeckej výpovede samotného poškodeného.

Pokiaľ obžaloba poukazuje na usvedčenie obžalovaných zo spáchania žalovanej trestnej činnosti samotnou manželkou poškodeného Ing. T. L., tak súd k tomuto usvedčeniu uvádza, že samotná svedkyňa sa o samotnom trezore dozvedela len náhodou asi rok pred spáchaním skutku, keď chcela do skrine uložiť nejaké veci, o tomto trezore jej poškodený vôbec nehovoril, teda o ňom predtým vôbec nevedela, nevedela ani o obsahu tohto trezoru a nevedela ani o tom, aby jej otec, resp. rodičia poškodeného mali dať, resp. dávať poškodenému už skôr spomínané financie a teda z tejto svedeckej výpovede nevyplýva, aby táto svedkyňa usvedčila obžalovaných z odcudzenia finančnej sumy uvedenej vo výrokovej časti obžaloby, táto svedkyňa akurát usvedčuje nepriamo obžalovaných z vlámania sa do rodinného domu.

V súvislosti s usvedčovaním obžalovaných zo spáchania žalovanej trestnej činnosti svedkom K. B. súd uvádza, že tento svedok na jednej strane potvrdil, že obžalovaní L. B., M. B. nemali predtým finančné prostriedky a u obžalovaného L. B. videl väčšiu sumu stoeurových bankoviek, skutočnosť ktorá potvrdzuje, že obžalovaní odcudzili nejaké finančné prostriedky, avšak ani tento dôkaz neusvedčuje obžalovaných, aby odcudzili finančné prostriedky v sume ako je uvedené vo výrokovej časti obžaloby.

V súvislosti s usvedčením obžalovaných svedkami G. X. T. J. H. podľa obžaloby súd považuje za potrebné uviesť, že títo svedkovia usvedčili obžalovaného L. B. z objednávky na rekonštrukciu rodinného domu a odovzdania finančných prostriedkov v stoeurových bankovkách v blízkom čase po spáchaní trestného činu, pričom následne po ich zadržaní došlo prostredníctvom družky obžalovaného L. B. k zrušeniu týchto objednávok z dôvodu finančných problémov, z čoho je aj v nadväznosti na svedeckú výpoveď K. B. zrejmé, že obžalovaní odcudzili finančné prostriedky z rodinného domu a z týchto

finančných prostriedkov potom obžalovaný L. B. financoval rekonštrukciu rodinného domu, ale aj kúpu rodinného domu s poukázaním na výpoveď svedka E. G., pričom predmetný rodinný dom bol taktiež kúpený obžalovaným L. B. v krátkom čase po spáchaní trestného činu za sumu 23.000 eur, ktorú potvrdil samotný svedok aj napriek možným právnym problémom v súvislosti s tým, že v zmluve je uvedená kúpna cena 10.000 eur a vzhľadom na zotrvanie svedka na tejto vyššej vyplatenej sume ako je uvedená v zmluve aj napriek možným právnym problémom súd uveril tvrdeniu tohto svedka o tom, že skutočne mu bola vyplatená suma 23.000 eur obžalovaný m L. B. a opätovne v stoeurových bankovkách, z čoho je zrejmé, že tieto finančné prostriedky pri viacerých týchto transakciách pochádzali z trestnej činnosti. Súd považuje za potrebné opätovne dodať, že aj títo vyššie uvedení svedkovia potvrdili, že L. B. im odovzdal v krátkom čase po spáchaní trestného činu sumy v stoeurových bankovkách, z čoho je zrejmé, že tieto finančné prostriedky pochádzali z trestnej činnosti, avšak ani týmito dôkazmi nebolo preukázané, aby obžalovaní odcudzili z trezoru financie vo výške 270.000 eur podľa svedeckej výpovede poškodeného, ani 250.000 eur podľa výrokovvej časti obžaloby, ani minimálne sumu vo výške 133.000 eur, výška škody ktorá je nevyhnutná na uznanie viny z obzvlášť závažného zločinu krádeže podľa § 212 ods.1,5 Tr.zák. úč. do 31.7.2019.

Súd pri rozhodovaní o vine obžalovaných nemal žiadne pochybnosti o uznaní viny z prečinu porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr.zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. úč. do 31.7.2019, pretože k tomuto trestnému činu sa v podstate priznali aj samotní obžalovaní tým, že sa vlámali do predmetného rodinného domu a z jeho spáchania sú usvedčovaní okrem iného aj svedeckými výpoveďami poškodeného Ing. P. L., svedkyne Ing. T. L., zápisnicou o obhliadke miesta činu, fotodokumentáciou a ďalšími listinnými dôkazmi, z ktorých je zrejmé, že všetci obžalovaní svojím konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty vyššie uvedeného trestného činu po objektívnej aj subjektívnej stránke tým, že sa vlámali do cudzieho rodinného domu a po subjektívnej stránke sa jedná o priamy úmysel obžalovaných v zmysle § 15 písm.a/ Tr.zák., pričom protiprávnosť ich konania spočíva v tom, že porušili právne vzťahy chránené Trestným zákonom spočívajúce v ochrane domovej slobody. Súd však pri rozhodovaní o vine obžalovaných ohľadne druhého žalovaného trestného činu podľa § 212 Tr.zák. dospel k jednoznačnému záveru, ako už to bolo uvedené vyššie, že obžaloba nepreukázala naplnenie znakov skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1,5 Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. úč. do 31.7.2019, avšak zároveň dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaní svojím konaním naplnili všetky znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1,4 písm.a,b/ Tr.zák. spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. úč. do 31.7.2019 po subjektívnej aj objektívnej stránke a to tým, že odcudzili z trezoru, ktorý sa nachádzal v rodinnom dome do ktorého sa predtým vlámali, minimálne 130.200 eur, pričom po subjektívnej stránke sa jedná o priamy úmysel v konaní obžalovaných v zmysle § 15 písm.a/ Tr.zák., pričom protiprávnosť ich konania spočíva v tom, že porušili právne vzťahy chránené Trestným zákonom spočívajúce v ochrane cudzieho majetku.

Súd pri zmene právnej kvalifikácie vychádzal z vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní a popri vyššie uvedených skutočnostiach súd poukazuje aj na ďalšie, ktoré zohrali dôležitú úlohu pri rozhodovaní o množstve odcudzených finančných prostriedkov, skutočnosť, ktorá mala následne vplyv na uznanie viny obžalovaných v zmysle § 212 ods.1,4 písm.a,b/ Tr.zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. úč. do 31.7.2019.

Súd vzhľadom na nepreukázanie obžalobou tej skutočnosti, aby poškodený mal v kritickom čase v trezore najmenej 250.000 eur vychádzal pri určení minimálnej výšky spôsobenej škody jednak zo samotných priznaní sa obžalovaných ku odcudzeniu 60.000 eur, ale aj ďalších dôkazov a to výsluchu poškodeného, svedkov K. B., G. X., E. G., J. H., zápisnic o obhliadke miesta činu a ďalších listinných dôkazov.

Je síce pravdou, že obžalovaní sa priznali k odcudzeniu finančných prostriedkov z trezora len vo výške 60.000 eur, avšak súd tejto časti ich výpovede neuveril a to aj vzhľadom na ich rozporuplné výpovede na hlavnom pojednávaní ohľadne napr. spočítavania peňazí, keď obžalovaný L. B. uviedol, že prepočítal len jeden balík peňazí, pričom obžalovaný M. B. T. K. P. uviedli, že spočítavali všetky balíky peňazí, obžalovaný L. B. uviedol, že trezor otvorili v záhrade rodinného domu, pričom ďalší dvaja obžalovaní tvrdili, že to bolo niekde na poli, ale súd neuveril tejto časti výpovede obžalovaných aj na základe ďalších vykonaných dôkazov a to napr. zápisnice z vykonania domovej prehliadky u obžalovaného L. B. a pripojenej fotodokumentácie, z dôkazov ktorých jednoznačne vyplýva, že v tomto rodinnom dome bola nájdená hotovosť vo výške 89.100 eur, pričom táto hotovosť bola uložená presne v zviazaných balíčkoch takým spôsobom ako to popísal aj samotný poškodený a preto súd neuveril výpovedi obžalovaného L. B., aby mal doma odložené svoje finančné prostriedky presne v takom istom balení a na tom istom mieste ako boli zabalené odcudzené finančné prostriedky a preto súd považuje za preukázané, že obžalovaní

odcudzili viac finančných prostriedkov, ako priznali a že všetky tieto zaistené finančné prostriedky pochádzajú z trestnej činnosti.

Súd považuje aj nájdenú hotovosť v sume 600 eur pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. X. za financie pochádzajúce z trestného činu vzhľadom k tomu že aj tieto zaistené finančné prostriedky boli nájdené v stoeurových bankovkách, pričom na základe výzvy polície v zmysle § 104 Tr.por. pred vykonaním prehliadky obžalovaný neuviedol, aby mal v predmetnom vozidle nejaké svoje finančné prostriedky, ale naopak uviedol, že v aute nič nemá, polícia už všetko našla, pričom v nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti ohľadne nájdenej finančnej hotovosti v rodinnom dome súd taktiež uvádza, že ani pri tejto prehliadke obžalovaný L. B. neuvádzal, aby mal v dome nejaké finančné úspory, ale takúto formu obrany si zvolil až následne.

Súd považuje taktiež za preukázané, že osobné motorové vozidlo zn. N. K. bolo zakúpené za sumu 9.800 eur z finančných prostriedkov, ktoré boli odcudzené z rodinného domu a to aj na základe zápisnice o vydaní veci zo 4.7.2019, v ktorej obžalovaný L. B. uviedol, že predmetné auto zakúpil za peniaze ktoré ukradol z rodinného domu, pričom navyše súd dodáva, že aj táto kúpa vozidla bola realizovaná krátko po spáchaní trestnej činnosti.

Súd taktiež považuje za preukázané, že rodinný dom zakúpený dňa 20.6.2019 od E. G. obžalovaným L. B. a jeho družkou bol vzhľadom na krátkosť času po spáchaní trestného činu, vyplatením kúpnej zmluvy taktiež v stoeurových bankovkách, zakúpený z finančných prostriedkov, ktoré boli odcudzené poškodenému.

Súd taktiež považuje vyplatenie zálohy obžalovaným L. B. v sume 6.000 eur za krytinu a 700 eur za okná za vyplatenie z odcudzených finančných prostriedkov a to taktiež vzhľadom na krátkosť času týchto transakcií po spáchaní trestného činu a opätovné vyplácanie záloh v stoeurových bankovkách.

Súd spočítaním týchto súm s poukázaním na vyššie uvedené dôkazy dospel k záveru, že obžalovaní odcudzili z rodinného domu- z trezoru minimálne finančnú sumu 130.200 eur.

Súd neuveril výpovedi obžalovaného L. B. a jeho družky M. K., že v kritickom čase mali doma úspory vo výške cca 60.000 eur a teda popri kúpe rodinného domu a osobného motorového vozidla mali doma ešte ďalších približne 30.000 eur, pretože ako už súd uviedol vyššie, žiadnu takúto skutočnosť neuviedli pri domových prehliadkach realizovaných políciou po spáchaní trestného činu a navyše súd považuje za nelogické, aby niekto sa rozhodol pre trestnú činnosť takýmto spôsobom, ak má doma k dispozícii svoje vlastné úspory vo výške 60.000 eur. Takúto výpoveď zo strany obžalovaného L. B. súd považuje za účelovú, ktorá vznikala postupne keď najprv pri prehliadkach neuvádzal žiadne úspory, následne už uvádzal 15.000 eur, potom neskôr 30.000 eur a už vôbec súd nepovažuje za dôveryhodné predložené čestné prehlásenia na poslednom hlavnom pojednávaní o tom, že 20.000 resp. 10.000 eur mali obžalovanému L. B. poskytnúť jeho syn, resp. matka jeho družky, keďže počas celého hlavného pojednávania žiadne takéto skutočnosti neboli ani len spomínané.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd nemal žiadne pochybnosti o uznaní viny obžalovaných vzhľadom na preukázanú značnú škodu v sume 130.200 eur v zmysle § 20 k § 212 ods. 1,4 písm.a,b/ Tr.zák. úč. do 31.7.2019.

Súd nevyklučuje, že v trezore mohla byť vyššia suma peňazí a že obžalovaní mohli odcudziť z trezoru vyššiu sumu peňazí ako rozhodol súd, avšak odcudzenie vyššej sumy peňazí ako 130.200 eur nebolo obžalobou na hlavnom pojednávaní preukázané, pričom ani zo samotnej obžaloby nie je zrejmé, na základe akých konkrétnych skutočností vychádzala pri „uzatvorení“ finálnej škody 250 000 eur a nie napríklad poškodeným uvádzanej škode vo výške 270 000 eur.

Súd nemôže vychádzať pri rozhodovaní o vine obžalovaných z domnienok, ale musí vychádzať zo zákonným spôsobom vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní.

Súd môže oprieť výrok o vine obžalovaného len za predpokladu, že existuje súhrn priamych aj nepriamych dôkazov, ktoré tvoria logickú, ničím neporušovanú a uzavretú sústavu dôkazov, navzájom sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich možno vyvodiť len jediný záver a súčasne tieto dôkazy musia vylúčiť možnosť iného záveru. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností však nevyplýva, aby obžalovaným bolo obžalobou preukázané odcudzenie väčšej sumy peňazí ako rozhodol súd a tou je suma 130.200 eur .

Súd však zároveň konštatuje, že prípravné konanie v uvedenom prípade nezodpovedalo závažnosti obzvlášť závažného zločinu pre ktorý bolo v uvedenej veci vznesené obvinenie políciou obžalovaným, pričom v rámci tohto konania orgány činné v trestnom konaní nepostupovali v súlade s ustanovením § 2 ods.10 Tr.por., v zmysle ktorého sú tieto orgány povinné s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obvinenému ako aj okolnosti ktoré svedčia v jeho prospech, za účelom umožnenia súdu spravodlivého rozhodnutia. Orgány činné v trestnom konaní v uvedenom prípade niektoré dôkazy

nevykonali ani napriek návrhu obhajobe, hoci súd zastáva názor, že tieto mali vykonať aj bez návrhu obhajoby a orgány činné v trestnom konaní nevykonali ani ďalšie dôkazy, ktoré mohli prispieť k lepšiemu objasneniu tohto prípadu, keď napríklad vôbec nevypočuli osobu, ktorá mala dať tip na predmetnú krádež (vyplýva to z úradných záznamov v spise, ktoré okrem iného by v súdnom spise ani nemali byť, pretože slúžia len pre orgány činné v trestnom konaní, neboli vypočuté prípadné ďalšie osoby, ktoré mohli byť v kontakte so svedkom Q. vo väzbe alebo vo výkone trestu, svedok ktorý mal prísť za poškodeným v súvislosti s odcudzenými vecami, neboli v prípravnom konaní vypočúvané ani ďalšie blízke osoby obžalovaných v súvislosti s kúpou rodinných domov, neboli dostatočným spôsobom zisťované majetkové pomery dôležitých osôb.

Súd však rešpektuje právo prokurátora podať obžalobu v uvedenom prípade na základe takto preukázaného dôkazného stavu, avšak žalobca si zároveň musí byť vedomý toho, že dôkazné bremeno na hlavnom pojednávaní nesie práve on a v prípade jeho neunesenia súd rozhodne o oslobodení spod obžaloby, resp. rozhodne o uznaní viny z iného trestného činu, resp. odseku, než pre ktorý bola podaná obžaloba, ako sa to stalo v uvedenom prípade.

Súd odmietol návrh obhajoby na doplnenie dokazovania prečítaním trestného oznámenia obžalovaných L. B. T. M. B. na poškodeného, vrátane prečítania jeho výpovede z prípravného konania ako prílohy trestného oznámenia, pretože predmetné trestné oznámenie nie je dôležité pre súd z hľadiska rozhodovania v tejto veci a nie je možné čítať výpoveď poškodeného z prípravného konania, ak táto osoba bola riadne vypočutá na hlavnom pojednávaní a žiadna z procesných strán nenavrhovala odstraňovať rozpory vykonaním takéhoto úkonu.

Súd taktiež odmietol návrh splnomocneného zástupcu poškodeného na vypočutie osôb, ktoré na základe predložených čestných prehlásení obhajobou na poslednom hlavnom pojednávaní mali darovať obžalovanému L. B. finančné prostriedky v sumách 10 000 a 20 000 eur, pretože, ako už súd uviedol na inom mieste tohto rozsudku, súd považuje tieto čestné prehlásenia za nedôveryhodné a nepravdivé, na obsah ktorých neprihliadal.

Súd pri ukladaní trestu postupoval v súlade s ustanovením §§ 34, 36,37,38 Tr.zák. s tým, že prihliadol na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, na spôsob spáchania trestného činu, následok, zavinenie, pohnútku, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti prihliadol u obžalovaných L. B., M. B. T. K. P. na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností, keďže obžalovaní spáchali dva trestné činy, na základe čoho sa u všetkých obžalovaných zvyšovala dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu, keďže súd nemohol prihliadnuť na čiastočné priznanie sa obžalovaných ku spáchaniu trestnej činnosti vzhľadom na tú skutočnosť, že súd rozhodol, že obžalovaní odcudzili vyššiu sumu peňazí ako títo priznávali na hlavnom pojednávaní a v rámci takto zvýšenej dolnej hranice trestnej sadzby prihliadal aj na tú skutočnosť, že obžalovaní L. B. T. M. B. boli doposiaľ dvanásť krát, resp. desaťkrát súdne trestaní oproti obžalovanému K. P., ktorý bol len dvakrát súdne trestaný a preto uložil obžalovaným diferencované nepodmienečné tresty odňatia slobody a to obžalovaným L. B. a M. B. trest odňatia slobody v trvaní päť rokov a osem mesiacov a obžalovanému K. P. trest odňatia slobody v trvaní štyroch rokov a osem mesiacov. Súď všetkých troch obžalovaných zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch neboli vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaní spáchali dva trestné činy, súd rozhodol u všetkých obžalovaných o uložení úhrnných trestov v zmysle § 41 ods. 1 Tr.zák.

Súd považuje takto uložené tresty za zákonné a spravodlivé, ktoré zabezpečia nápravu obžalovaných, aby viedli v budúcnosti riadny život a taktiež odradia iných potenciálnych páchatel'ov od páchania takejto alebo inej trestnej činnosti, čím bude splnený účel trestu tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Súd zároveň rozhodol o povinnosti všetkých obžalovaných nahradiť poškodenému spoločne a nerozdielne škodu vo výške 130.200 eur, pretože spôsobenie tejto škody bolo vykonaným dokazovaním preukázané a poškodený si uplatnil škodu riadne a včas. Súď zároveň odkázal poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Súd taktiež rozhodol o zhabaní veci - osobného motorového vozidla V. K., vlastníkom ktorého sa stáva štát, pretože súď mal za preukázané, že predmetné osobné motorové vozidlo bolo kúpené zúčastnenou osobou- M. K. z finančných prostriedkov, ktoré odcudzil obžalovaný L. B. spolu s ďalšími spoluobžalovanými.

Súď na hlavnom pojednávaní nerozhodol o zaistených finančných prostriedkoch, pretože o týchto rozhodne uznesením až po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku a to ich vrátením buď poškodenému, resp. sčasti poškodenému a sčasti obžalovanému L. B..

S poukázaním na vyššie uvedené, súď rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré má odkladný účinok. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku, alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať, resp. osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie podané v prospech obžalovaného obhajcom alebo inou oprávnenou osobou môže byť vzaté späť len s výslovným súhlasom obžalovaného. Prokurátor môže vziať takéto odvolanie späť i bez súhlasu obžalovaného.